

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר
עדי חן-ברק

המערערים
1. יונה יהב ת"ז 006008346
ע"י ב"כ עו"ד פינגרר
2. גד מרגלית ת"ז 057313595
ע"י ב"כ עו"ד גולדברג

נגד

המשיבה
גלי גרינברג סגל, ת"ז 033179623
ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד ועו"ד אורי שנהב

פסק דין

השופט רון שפירא, נשיא [אב"ד]:

ערעור על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופט ד"ר זאיד פלאח), מיום 24/6/20, אשר ניתנה במסגרת ק"פ 1897-01-20, ובה הורה בימ"ש קמא על מחיקת הקובלנה שהגישו המערערים כנגד המשיבה וסגירת התיק.

הקובלנה הפלילית הפרטית הוגשה לפי סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982 (להלן: "החסד"פ"), ע"י ראש עיריית חיפה לשעבר ומנכ"ל העירייה לשעבר, המערערים, כנגד המשיבה המשמשת כיום בתפקיד מנהלת אדמיניסטרטיבית של לשכת ראשת העיר חיפה ואשר שימשה במשך שנים בלשכת ראש מינהל החינוך ובמינהלת ההורים במחלקת החינוך בעיריית חיפה. בקובלנה ייחסו המערערים למשיבה עבירות על חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות, בין כמבצעת (סעיף 29 לחוק העונשין) ובין כמסייעת (סעיף 31 לחוק העונשין) ונטען כי המשיבה פרסמה בפייסבוק פוסט זדוני ושיקרי שנועד לפגוע במערערים ובאחרים לרבות בכלל עובדי עיריית חיפה.

קביעות בית המשפט קמא:

בימ"ש קמא הבהיר כי ההחלטה מושא הערעור אינה מתייחסת לשאלה האם תוכן הפרסום מהווה עבירה, אלא עניינה בשאלה האם התקיימו התנאים המוקדמים להגשת הקובלנה.

בימ"ש קמא קבע בהחלטתו כי הדרישה לקבלת הסכמת היועמ"ש בטרם הגשת קובלנה פלילית נגד עובד ציבור, לרבות עובד עירייה, נועדה לשמור על השירות הציבורי חופשי מהטרדות ורדיפות, וזאת במקרה בו "היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל". נקבע כי רמת ההוכחה הנדרשת לעניין היות המעשה "תוך מילוי תפקידו" של עובד הציבור היא כאשר היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל, ונדרשת רמת הוכחה נמוכה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

עוד נקבע כי מנספח ג' לקובלנה (מכתבו של ב"כ המערער למשיבה מיום 17.12.19) עולה כי ב"כ המערער 1 פנה אל המשיבה וציין כי "הפרסום שבוצע על-ידך בתפקידך – מנהלת אדמיניסטרטיבית של לשכת ראש העיר – נושא עימו חומרה...". מכאן שאפשרות הזיקה בין הפרסום שנעשה ע"י המשיבה לבין תפקידה לא נשלל אף לדיו של ב"כ המערער 1, ולפיכך לא ניתן לקבוע כי מדובר בהיעדר זיקה שאינו גלוי לעיני כל. נקבע כי בית המשפט לא נדרש לקבוע באופן מוחלט שמעשה המשיבה נעשה תוך מילוי תפקידה, אלא די בקיום אפשרות לכך. כן נקבע כי במקרה בו אין וודאות שהמעשה לא נעשה תוך מילוי תפקידו של עובד הציבור, עולה לכל הפחות ספק בדבר קיום הזיקה, ובמקרה כזה קמה חובה לקבל את הסכמת היועמ"ש בטרם הגשת הקובלנה הפלילית נגד עובד הציבור בכלל, ועובד עירייה בפרט.

לפיכך, נקבע כי הגשת הקובלנה הפלילית נגד המשיבה מבלי לקבל הסכמתו מראש של היועמ"ש לכך, מהווה הפרה של סעיף 69 לחסד"פ, ולפיכך דין הקובלנה להימחק.

טענות המערערים:

המערערים טוענים כי בית המשפט קמא שגה כשסבר כי קיים ספק בדבר קיום זיקה בין מעשה המשיבה לבין תפקידה בעירייה. נטען כי אין מדובר בפוסט ש"רק" שותף בפייסבוק ע"י המשיבה, אלא בפוסט שנכתב על ידי המשיבה ופורסם על ידה בדף הפרטי שלה בשעות הערב וללא קשר לעבודתה בעירייה.

עוד טוענים המערערים כי שגה בית המשפט קמא כשהסתמך על ציטוט חלקי במכתב ב"כ המערער 1, שכן ציטוט חלקי זה אינו מהווה ראיה. רק הפוסט עצמו מהווה את הראייה עליה נשענת הקובלנה. נטען כי מכתב ב"כ המערער 1 למשיבה נשלח למענה הפרטי של המשיבה בביתה, ולא לעירייה.

נטען כי אין כל קשר בין פרסום הפוסט ע"י המשיבה לבין עבודתה בעירייה, שכן הפוסט נכתב ופורסם על ידה כאדם פרטי בדף הפרטי שלה ובשעות הערב, בפרט שתפקיד המשיבה בעירייה אינו קשור בשיווק או פרסום פוסטים, ולפיכך לא היה צורך לקבל את אישור היועמ"ש בטרם הגשת הקובלנה.

נטען כי המכתב מב"כ הקודם של המשיבה בו נכתב לעניין הפוסט כי "כאשר הבינה את תוכנו מיד הסירה אותו מהדף שלה" מהווה הודאת בעל דין כי הפוסט פורסם ע"י המשיבה כאדם פרטי, וללא קשר לעבודתה בעירייה.

עוד נטען כי מטעמי מדיניות משפטית אין לאפשר למשיבה לחסות בצל הטענה כאילו פרסום דעתה האישית נעשה תוך מילוי תפקידה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

המערערים טוענים כי ממילא לצורך יעילות הדיון הוגשה ע"י המערערים קובלנה מתוקנת בה הובהר באופן ברור כי הקובלנה הוגשה נגד המשיבה כאדם פרטי ולא כנגד עובד ציבור שביצע את העבירה תוך כדי מילוי תפקידו. מהקובלנה המתוקנת עולה כי לא היה צורך בקבלת הסכמת היועמ"ש להגשת הקובלנה. נטען כי שגה בית המשפט קמא שלא דן בבקשה לתיקון הקובלנה כאמור לעיל, על אף שזו הוגשה בשלב מוקדם של הטענות הטרוניות. כן נטען כי מחיקת קובלנה הינה צעד חריג, כאשר בתי המשפט מעדיפים בד"כ לאפשר תיקון כתבי בי-דין ולדון לגופם של הליכים.

המערערים טוענים כי לו היו סבורים שפרסום הפוסט נעשה ע"י המשיבה תוך כדי מילוי תפקידה בעירייה, היו מגישים גם קובלנה נגד ראשת העיר ו/או ממלאי תפקידים נוספים בעירייה. נטען כי בימ"ש קמא פירש את החוק והפסיקה באופן שגוי. נטען כי דרישת סעיף 69 היא למעשה שנעשה תוך כדי מילוי התפקיד ופה מדובר בעובד שהלך הביתה והחליט להתלהם ולפגוע בצורה חמורה בכל מערכת העירייה בביטויים חמורים ולא על זה בא המחוקק להגן.

מבוקש לקבל את הערעור ולקבוע את התיק להקראה במסגרת הקובלנה הקיימת, או לחילופין להורות לבית המשפט קמא לדון בבקשה לתיקון הקובלנה, לקבלה ולדון בקובלנה המתוקנת.

טענות המשיבה:

המשיבה טוענת כי לא הייתה בתיק זה כל מחלוקת לגבי הסוגיה המשפטית. בימ"ש קמא קבע שקיים ספק בשאלה האם המעשה המיוחס נעשה במסגרת מילוי התפקיד והפסיקה אומרת במפורש שבכל מקרה שבו יש ספק יש לדרוש הסכמת יועץ משפטי. נטען אף כי המערערים לא טענו אחרת בערעור. בערעור נטען שבימ"ש קמא יישם את כלל הספק בצורה שיש עליה מחלוקת אבל לא נטען שיש ספק לגבי כלל הספק. ממילא כלל הספק קבוע בפסיקה ולכן הדברים ברורים.

המשיבה מפנה לנספח ג' לקובלנה וטוענת כי בסעיף 3 לנספח ג' נטען על ידי המערערים עצמם "הפרסום שבוצע על ידך בתפקידך מנהלת אדמיניסטרטיבית". כלומר, הם בעצמם טענו זאת ודי בכך כדי לסיים את הדיון בסוגיה. נטען כי גם בדיון מיום 04.03.20 בעמ' 7 למעלה אומר ב"כ המערער "לטענתנו כפי שהדבר גם קשור במכתב שיצא אליה, טענו שהוא נועד כמעשה חנפנות כלפי ראש העיר ולא במסגרת עבודתה ולא במסגרת ביצוע תפקידה כעובדת ציבור אלא כמעשה חנפנות". זאת הגרסה של המאשימים שמנהלת הלשכה של ראש העיר עשתה את המעשה כחנפנות לראש העיר. לכן הם לא יכולים לטעון שאין זיקה לתפקיד.

עוד נטען כי גם בכתב הקובלנה עצמו נאמר שיש פה פרסום שעוסק כל כולו בענייני עירייה, לא בעניינים פרטיים. בסעיף 2.3 לכתב הקובלנה נאמר שמי שנפגע, הקובלים נפגעו לא כאנשים פרטיים, נאמר שנפגעים שהלבינו את פניהם כראש העיר וכמנכ"ל העירייה. לכן זה קשור למילוי התפקיד. כמו כן, אומרים שהפרסום פגע בעובדי העירייה (סעיף 1.4 לקובלנה). בסעיף 2.6 ד' לכתב הקובלנה אומרים המערערים שהמשיבה "בוודאי יודעת זאת והייתה מודעת לעובדות אלה משעבדה משך שנים בלשכת

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

מנהל החינוך ומנהלת הורים". זאת אומרת נטען שהידיעה של המשיבה נגזרת מכך שהיא הייתה עובדת עירייה במשך שנים. לכן זה במילוי התפקיד. אי אפשר לאחוז את החבל בשני קצותיו. אי אפשר לייחס אחריות מכוח זה שאתה עובד עירייה במשך שנים ואז לבוא ולהגיד אבל אין לזה שום קשר למילוי התפקיד.

באשר לטענת המערערים כי בימ"ש קמא הוטעה לסבור שהמשיבה בסך הכל עשתה שיתוף לפוסט טוען ב"כ המשיבה כי ב"כ המערער טען בבימ"ש קמא שהפוסט הזה מילה במילה פורסם על ידי אדם אחר שאינו עובד מדינה ואינו עובד עירייה חודש-חודשיים קודם, בטרם היתה עובדת בלשכת ראש העיר. אך בהודעת הערעור נטען כי מדובר בפוסט שנכתב על ידי המשיבה. עוד נטען כי בנספח ג' להודעת הערעור טוענים המערערים בעמוד השני בסעיף 1.4 שמדובר בפרסום שנעשה עפ"י יוזמתה הפרטית בלבד, קרי, שיתוף פוסט של אדם אחר. לכן, אם טוענים בבימ"ש קמא שלא המשיבה כתבה אלא שיתפה פוסט שכתב אדם אחר, איך יכולים לבוא בערעור ולהגיד בדיוק את ההיפך ועוד לייחס למשיבה את הטעיית ביהמ"ש? עוד טוענת המשיבה כי אם נאמץ את גרסת המערערים בבימ"ש קמא שמדובר בפוסט שנכתב על ידי אדם פרטי ולא על ידי המשיבה והיא שיתפה אותו, אז בסעיף האישומים מאשימים אותה בסיוע. ואז נשאל איפה העברין המקורי? למה לא הוגשה נגדו קובלנה? מכיוון שהוא אדם פרטי והיא עובדת עירייה. זו הסיבה היחידה שהקובלנה הוגשה נגד המבצע המשני לשיטתם. לכך נועד סעיף 69. כדי למנוע תופעות כאלה.

באשר לבקשה לתיקון הקובלנה – בדיון ההקראה הראשון הועלתה הטענה המגדרית. ב"כ המערערים השיבו בעל פה וביקשו להגיש הודעה בכתב. הם לא ביקשו תיקון ואז התקיים דיון נוסף והדיון הסתיים. ביהמ"ש יכול היה באותו רגע לתת החלטה. הבקשה לתיקון לאחר שנגמרו הסיכומים מצריכה אישור. המשיבה טוענת כי אי אפשר לבקש תיקון אחרי שהדיון הסתיים. כן נטען כי לא ניתן לקנות סמכות באמצעות תיקון. תיקון חייב להיעשות בתום לב. אי אפשר לתקן כדי לקנות סמכות. לא ניתן לקנות סמכות בכך שמציגים גרסה הפוכה לטענות שנטענו בכתב הקובלנה. באשר לכתב הקובלנה המתוקן נטען כי המערערים עשו 3 שינויים – השמיטו את הנספח שעכשיו כולם מסכימים שאפשר להסתמך עליו וזה הסתרת האמת. המסמך לא במחלוקת; מחקו את ייחוס הידיעה מכוח היותה עובדת עירייה שזו גם הסתרת האמת; והצהירו בכתב האישום שזה לא במילוי התפקיד. הם לא שינו את העובדות. הם רק נתנו להן כותרת אחרת אבל הם לא אלה שקובעים. נטען לעניין זה כי כאשר עורכים את כתב הקובלנה כדי להתגבר על בעיה דיונית שהם יודעים שהיא קיימת ועצם הבקשה לתיקון מהווה סוג של הודאת בעל דין בזה שיש בעיה, מדובר בניסיון פסול מיסודו.

המשיבה טוענת עוד שלגרסת המערערים המשיבה עשתה את המעשה שלא במילוי התפקיד מכיוון שעשתה זאת בשעה 21.00 בלילה אך מדובר באבסורד שכן לפעמים עובדי העירייה עובדים מהבית גם בשעה זו. השאלה היא שאלה מהותית, האם באופן מהותי עשתה זאת במסגרת מילוי התפקיד כפי שהפסיקה פירשה את המונח והפסיקה פירשה אותו בצורה שדי בקיום ספק בעניין הזה ולכן המעשה

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

נעשה במילוי התפקיד לפי סעיף 69 לחסד"פ ואין פה אישור היועץ המשפטי לממשלה ולכן צריך היה לוותר.

לטענת המשיבה, המערערים היו יכולים במקום להגיש ערעור לפנות ליועץ המשפטי לממשלה ולבקש את הסכמתו להגיש את הקובלנה. זו דרך המלך בעניין זה. זאת מבלי להיכנס לפסיקה שאומרת שבלשון הרע דרך המלך היא ההליך האזרחי ולא הפלילי. כאשר טוענים שיש זיקה לתפקיד צריך שתהיה המסגרת של היועץ המשפטי.

דיון והכרעה:

בטרם אתיחס לסוגיה שבמחלוקת נבהיר, כפי שהבהרנו בדיון עצמו, כי אין אנו דנים בטענות שבגוף כתב הקובלנה אלא במחלוקת הדיונית בנוגע לאופן הגשת הקובלנה. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אציע לחברותי להרכב לדחות את הערעור שכן לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בימ"ש קמא.

סעיף 69 לחסד"פ, החל על עובדי עירייה מכוח סעיף 342 לפקודת העיריות [נוסח חדש], קובע כי: **"לא תוגש קובלנה לפי סימן זה על עובד המדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה"**.

כפי שקבע בימ"ש קמא, בפסיקה נקבע כי אין צורך באישור היועץ המשפטי לממשלה רק כאשר היעדר הזיקה בין המעשה לתפקיד "גלוי לעיני כל" [רע"פ 11011/02 יעקב נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה, נ"ח(5) 769, 774 (2004)]. עוד צוין ברע"פ 11011/02 הנ"ל כי תכליתה של ההוראה להבטיח את קיומו של שירות ציבורי הגון ויעיל ולאפשר לעובדי הציבור למלא את תפקידיהם על פי מיטב יכולתם ללא חשש מפני קובלנות פליליות העשויות להיות מוגשות נגדם באופן תדיר. ההוראה אינה באה להגן על האינטרס האישי של עובד הציבור, ולפיכך בנסיבות שבהן אין מתקיימת זיקה בין המעשה לבין תפקידו של העובד, אין כל התערבות בזכות הקובל. בדומה, אף ההגנה הניתנת למעשים במסגרת מילוי התפקיד אינה מוחלטת. העובד אינו נהנה מחסינות. זכות הקובלנה אינה נשללת כליל, אלא אך מוכר הצורך בתוספת ביקורת עליה, שתמנע את ניצולה לרעה. החשש לפגיעה באינטרס הציבורי אינו החשש מתוצאות ההליך בבית המשפט אלא מעצם פתיחתו, שכן ההכרעה בקיומה של הזיקה בין התפקיד לבין המעשה ומלאכת האיוון בין זכות הקובלנה לבין החשש מהפגיעה בתפקיד הציבורי אינה שני הליכים נפרדים. הם כרוכים זה בזה עובדתית ומשפטית. על כן, תכלית החוק לשמור על שירות ציבורי חופשי מהטרדות ורדיפות מחייבת לדרוש את אישור היועץ המשפטי לממשלה, הנתון לביקורת ביהמ"ש, כתנאי להגשת קובלנה נגד עובד הציבור בכל מקרה שבו היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

כפי שקבע בימ"ש קמא במקרה דנן, ממכתבו של ב"כ המערער למשיבה מיום 17.12.19 (נספח ג' לקובלנה) עולה כי ב"כ המערער 1 פנה אל המשיבה וציין כי **"הפרסום שבוצע על-ידך בתפקידך – מנהלת אדמיניסטרטיבית של לשכת ראש העיר – נושא עימו חומרה..."**. מכאן שאפשרות הזיקה בין הפרסום שנעשה ע"י המשיבה לבין תפקידה לא נשלל אף לדידו של ב"כ המערער 1, ולפיכך לא ניתן לקבוע כי מדובר במקרה שבו היעדר הזיקה גלוי לעיני כל. במקרה זה, כפי שטוענת המשיבה, גרסת המערערים הן במסגרת המכתב הנ"ל והן במסגרת הקובלנה, אשר מייחסת למשיבה את הפרסום בין כמבצעת ובין כמסייעת (כלומר, עלתה האפשרות שהפרסום המקורי אינו של המשיבה והיא רק שיתפה את הפוסט אך המבצע העיקרי אינו מואשם במסגרת הקובלנה, ככל הנראה משום שאיננו עובד העירייה) מעלה קיום אפשרות לזיקה בין המעשה לבין תפקידה של המשיבה ודי בכך.

מלשוננו של סעיף 69 לחסד"פ ומההלכה הפסוקה והרציונאליים שבבסיס הסעיף עולה כי הסכמתו של היועץ המשפטי היא תנאי בלעדיו אין להגשת הקובלנה ולדיון בה כאשר מדובר בקובלנה נגד עובד ציבור בכל מקרה בו היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל. על כן, ולאור המפורט לעיל, בצדק נקבע שבמקרה זה אין וודאות שהמעשה לא נעשה תוך מילוי תפקידה של המשיבה כעובדת העירייה ועלה ספק בדבר קיום הזיקה. לכן קמה חובה לקבל את הסכמת היועמ"ש בטרם הגשת הקובלנה הפלילית, שכן היועמ"ש הוא זה שצריך להכריע האם קיימת זיקה בכל מקרה שבו היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל וזהו המקרה דנן.

סוגית האפשרות לתקן את כתב הקובלנה :

לכאורה לא היה מקום לדחות את הבקשה לאפשר את תיקון כתב הקובלנה. אלא שגם התיקון שהתבקש, כפי שהוצג בפנינו, אינו מנתק את הזיקה שבין הנטען לבין תפקידה של הנילוה/המשיבה במסגרת עיריית חיפה. נעיר כי אזרחים ותושבים המשמיעים דברי ביקורת נגד ראש העיר הקודם, כמו גם נגד ראש העיר הנוכחית, וכנגד ממלאי תפקידים במערכת השלטונית, לרבות בדרך של פרסום באתרים ובכלי תקשורת, יש ויהיו תמיד. זאת טיבה של הדמוקרטיה וטיבם של התפקידים הרלוונטים. לא בכדי לא מוגשות קובלנות פליליות בכל מקרה בו מתפרסמות כתבות והודעות כאלו.

אינני סבור כי יש לקבל טענת המערערים כי במקרה זה תיקון הקובלנה, כפי שהוצע בדיון בפנינו, היה מנתק את הזיקה שבין המשיבה והרקע לטענות ובין תפקידה בעירייה, וכפועל יוצא יכול לייצר סמכות לדון בקובלנה ללא קבלת אישור היועמ"ש. זאת בהנחה שליבת התשתית העובדתית שבבסיס הקובלנה לא תשונה.

ראוי להדגיש – מחיקת הקובלנה אינה חוסמת את הדרך מהגשת קובלנה חדשה וככל שהקובלנה החדשה אכן תפרט תשתית עובדתית המנתקת את הזיקה שבין המשיבה לבין תפקידה כי אז ממילא תהיה זו קובלנה "רגילה" שיכולה להתברר ללא צורך באישור יועמ"ש. עוד ראוי להדגיש כי דרכם של המערערים לבירור טענותיהם לא נחסמה. פתוחה הדרך, שהיא דרך המלך בנסיבות אלו, לפנות ליועמ"ש בבקשה לאשר את הגשת הקובלנה, כפי שהוגשה במקור, או לאחר תיקונה. חזקה כי

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

היועמ"ש ישקול את כל השיקולים הנדרשים לעניין ויחליט לפי מיטב שיקול דעתו. וכאמור, נחזור ונבהיר כי לגוף טענות המערערים כנגד המשיבה איננו מביעים כל עמדה. אשר על כן, לאור המפורט לעיל, אציע לדחות את הערעור.

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

השופטת עדי חן-ברק:

אני מצטרפת לתוצאת האמור בפסק דינו של כבוד הנשיא. אבקש להבהיר כי לטעמי היה על בית המשפט קמא להכריע בבקשה לתיקון הקובלנה תחת קביעתו כי אין כל צורך לדון בה, שכן הקובלנה המתוקנת שהוגשה בצמוד לבקשת התיקון מתייחסת לשאלת הזיקה/העדר זיקה, על פי הנטען, בין תפקיד המשיבה בעירייה, לבין הפרסום שנעשה בפייסבוק הפרטי שלה, ולא בשעות העבודה, מה גם שהבקשה לתיקון הקובלנה הוגשה בשלב מוקדם מאוד של ההליך.

יחד עם האמור לעיל ומאחר והתוצאה האופרטיבית ממילא מאפשרת למערערים להגיש קובלנה חדשה, אין לי אלא להצטרף לאמור בפסק דינו של כבוד הנשיא.

עדי חן-ברק, שופטת

השופטת בטינה טאובר:

אני מסכימה כי דינו של הערעור להידחות.

בטינה טאובר, שופטת

בית המשפט המחוזי בחיפה

06 ספטמבר 2020

עק"פ 1429-07-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל

הוחלט לדחות את הערעור.

בהסכמת ב"כ הצדדים ניתן פסק הדין בהעדרם. המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת

בטינה טאובר, שופטת

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]